

mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 124: Forslag til lov om ændring af lov om VækstFonden og ligningsloven.

Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).
(Fremsat 18/1 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sonja Mikkelsen (S):

Socialdemokratiet giver gerne VækstFonden øgede muligheder, fordi VækstFonden har vist sig at være et godt og virkningsfuldt instrument til at fremme fornyelsen i virksomhederne, og indtil nu har man koncentreret sig om teknologisk og produktmæssig udvikling, hvor projekterne har haft en vis nyhedsværdi.

VækstFonden har hele tiden med de midler, fonden har til rådighed, kunnet mødekomme stort set alle projekter, der har opfyldt betingelserne og dermed har haft udviklingsperspektivet kombineret med en vis risiko, som betyder, at projekterne ikke ville være blevet gennemført eller i hvert fald væsentligt udskudt uden VækstFondens medvirken.

Der er en høj grad af tillid til VækstFondens bestyrelse og administration, og det er afgørende for VækstFondens succes i forhold til de enkelte virksomheder.

Lovforslaget, der her er til behandling, har baggrund i tre forhold, dels ønsket om at forenkle erhvervsstøtteordningerne, så virksomhederne får færre steder at henvende sig med deres projekter, dels at åbne mere for, at også serviceerhvervene kan få medfinansiering til deres udviklingsprojekter. Kompetenceudvikling kommer således ind i formålet, og kravene om nyhedsværdien svækkes for at få bredt målgruppen ud.

Den udvidelse af formålet vil vi i Socialdemokratiet gerne give vores tilslutning til.

Og endelig – som det tredje – er det også en ændring af den skattemæssige behandling af de betingede tilbagebetalingspligtige lån.

Men jeg vil i sammenhæng med formålet gerne spørge erhvervsministeren, om hun vil være indstillet på under udvalgsbehandlingen at se nærmere på, om der er behov for en yderligere justering af formålet, så de små produktionsvirksomheder, der indtil den 1. januar havde mulighed for at bruge den statslige kautionsordning, ikke herefter er på herrens mark med de projekter, hvortil det er vanskeligt at skaffe traditionel finansiering, f.eks. hvor der skal ske et skifte i virksomhedens størrelse, og hvor man måske samtidig skal gå fra én teknologi til en anden, uden at det nødvendigvis er egentlig teknologiudvikling.

Det var jo et led i erhvervsstøtteordningen, at vi afskaffede pensionsordningen. Nu må vi sikre, at vi ikke lader nogle virksomheder i stikken, der har nogle gode projekter, som ikke lige passer ind i de nu beskrevne formål, men som på grund af deres karakter samtidig har vanskeligt ved at skaffe traditionel finansiering.

Erhvervsministeren ønsker at blive repræsenteret direkte i bestyrelsen, og dette bestyrelsesmedlem skal have mulighed for at forelægge principielle spørgsmål for ministeren til afgørelse. Det kan være fornuftigt også af koordinationsmæssige årsager, men for Socialdemokratiet er det væsentligt at understrege, at der ikke må blive tale om, at enkeltprojekter kan gøres til principspørgsmål. Der må ikke opstå risiko for, at politisk pression kan bruges til at opnå støtte til konkrete projekter – for ikke at fjerne VækstFondens troværdighed.

Samtidig er det væsentligt at holde fast i forskellen mellem Erhvervsfremmerådets arbejde med erhvervsfremmestrategier og opfølgningsprogrammer, der har et nationalt udgangspunkt, og så på den anden side VækstFonden, hvor det er det konkrete projekts perspektiv og virksomheden bag det, der skal tages stilling til, og ikke, om projektet lige passer ind i en nationalt formuleret strategi.

Et tredje væsentligt element i lovforslaget er den ændrede skattebehandling af de betinget tilbagebetalingspligtige lån, som VækstFonden jo anvender med stor succes.

Da VækstFonden oprindeligt blev etableret, undlod den daværende industriminister at beskæftige sig med det problem, at betinget tilbagebetalingspligtige lån i skattemæssig sammenhæng ansås for at være tilskud, indtil noget andet var bevist. Det var således et likviditetsproblem: Virksomhederne skulle udrede skatten, samtidig med at projektet skulle sættes i

gang. Det gav en uheldig start for VækstFonden, at der ikke i det mindste var klarhed for virksomhederne om, at det var tilfældet.

Efter regeringsskiftet forbedrede den socialdemokratiske skatteminister situationen ved at give mulighed for straksafskrivning under nærmere angivne forudsætninger. Nu løses problemet endeligt ved, at lånene herefter bliver anset for at være lån, indtil noget andet er bevist. Skattebetaling udløses således først, hvis lånet veksles til et tilskud, fordi projektet ikke nyttiggøres kommercielt og rettighederne overdrages til VækstFonden.

Det er vi i Socialdemokratiet tilfredse med. Det er jo også en noget mere positiv indgangsvinkel til et projekt, at man forventer succes, frem for at forvente, at det ikke går.

Med disse bemærkninger vil Socialdemokratiet give lovforslaget en positiv og grundig udvalgsbehandling, bl.a. med henblik på at få den nærmere afklaring af formålet, som jeg har nævnt, og derefter stemme for lovforslagets vedtagelse, når vi når frem til tredjebehandlingen.

Svend Erik Hovmand (V):

I går fremsatte landets indenrigsminister et forslag, som efter vores opfattelse i høj grad vil være til skade for de mindre og mellemstore virksomheder her i landet, et forslag, som i virkeligheden, hvis man skal sige det meget kort, risikerer at tage brødet ud af munden på de mindre virksomheder, vi har, og gør det endnu sværere for nye at starte. Det var forslaget om, at kommunerne skal have mulighed for at eksportere til hinanden og sælge til hinanden.

I dag har vi en ny dag, og i dag har vi et nyt forslag, som imidlertid er ganske anderledes end gårsdagens. I dag præsenteres vi for et forslag, som jeg synes på mange måder lever op til de ønsker og krav om at få en forenkling af vores system, som vi gennem lang tid har stillet fra Venstres side. 17 erhvervsstøtteordninger samles nu i én, og det er i sig selv meget positivt. At det så også indebærer en vis udvidelse af VækstFondens område, er fair nok; til gengæld er VækstFonden jo en ordning, som er baseret på, at man ikke bare får et tilskud, men at man faktisk også får pligt til at tilbagebetale tilskuddet – i mange tilfælde i hvert fald.

Vi synes, den ordning har vist sin bæredygtighed og sin fornuft og har vist, at den ikke bidrager til skævvridninger og konkurrenceforvridninger, men giver mindre og mellemstore

virksomheder nogle gode muligheder. Men vi kunne måske nok ønske os, at man samtidig med, at man nu reducerer de mange hidtidige ordninger, udvider denne og sammen med erhvervenes egne organisationer bruger lidt kræfter på også at informere de mindre virksomheder, som dette jo typisk handler om, om de muligheder, der er i denne ordning. For det er meget godt med alle de ordninger, vi laver i Folketinget, men hvis det kun er dem, der har den bedste advokat, der er i stand til at udnytte ordningerne, hjælper det jo ikke så meget på de små håndværksvirksomheder og de mellemstore virksomheder, vi gerne vil hjælpe med dette her.

Dette samarbejde vil jeg derfor appellere til ministeren om. Det er ikke noget, der behøver at koste mange store beløb til informationskampagner, men jeg tror, at man i en direkte, målrettet oplysning sammen med organisationerne ville være i stand til at formidle dette budskab ud til dem, der virkelig har brug for det.

Må jeg så sige, at der ved en nedlæggelse af mange ordninger og deres samling i én altid vil være risiko for, at der ryger en finke af panden, og at et ellers vældig godt og fornuftigt formål måske har vanskeligt ved at finde vej ind under de nye regler. En af de ting, jeg her tænker på, er f.eks. kautionsordningen for bagere og slagtere, som jo har haft deres eget institut, og som vi har fået henvendelser fra, og som jeg nok synes også har en vis interesse i administrationen af det lovsæt, som vi nu præsenteres for.

Ellers må jeg sige, at det jo er rigtigt, som den tidligere ordfører gav udtryk for, at der har været og er megen respekt for arbejdet i VækstFondens bestyrelse og administration. Det fungerer tilsyneladende fornuftigt, og det er naturligvis påskønnelsesværdigt.

Den nye skatteordning synes jo umiddelbart også at være rimelig hensigtsmæssig. Men der er en vis skepsis med hensyn til spørgsmålet om politisk repræsentation i bestyrelsen. Begge disse forhold vil vi naturligvis kigge lidt nærmere på i udvalget.

Men som sagt synes jeg, forenklingen og det, at regeringen her gennemfører en meget mere afbalanceret erhvervslovgivning gennem dette forslag, er en positiv ting – i modsætning til, hvad vi oplevede i går.

Pernille Sams (KF):

Regeringens erhvervs politik er ved at snøre sig ind i et erhvervs politisk traume, som hedder

servicesektoren. Det er næsten som en plade, der kører i samme rille. Men der er to riller at vælge imellem, og den ene lyder: servicesektoren, servicesektoren, servicesektoren, og den anden lyder: offentligt-privat samarbejde, offentligt-privat samarbejde, offentligt-privat samarbejde, og sådan kan man fortsætte.

I dette lovforslag er det rillen med servicesektoren, det drejer sig om, og det er da o.k. for os, at VækstFonden nu også skal kunne støtte perspektivrige projekter i denne sektor – ingen problemer med det – men man må dog advare imod en total fokusering på servicesektoren, idet dens vækst i meget høj grad afhænger af væksten i industrien i øvrigt.

Vi synes, det er vældig godt, at regeringen har løst problemet med beskatning af lån fra VækstFonden – det har vi kun positive ord om – til gengæld er vi ikke spor positive over for det andet element i forslaget, nemlig udvidelsen af fondens bestyrelse, således at Erhvervsministeriet også kan få sæde heri.

I den forbindelse vil vi gerne spørge nærmere om denne repræsentants konkrete beføjelser. Det er fremgået, at det ikke er en offentlig repræsentant som i f.eks. pengeinstitutterne, som er der på linje med de øvrige bestyrelsesmedlemmer; nej, det er en særlig repræsentant, som skal tage sagerne med hjem og forelægge dem for ministeren. Det må kræve en virkelig god forklaring, hvis det er korrekt. Hvad er der at kritisere ved fondens hidtidige arbejde, siden ministeren nu selv vil overtage en del af styringen? Har den nuværende bestyrelse ikke gjort det tilfredsstillende eller hvad? Der må jo være en begrundelse, og den synes jeg ministeren skylder Folketinget. Så dette element af forslaget er vi imod ud fra både konkrete og generelle betragtninger.

I øvrigt må jeg sige, at vi undrer os meget over, at regeringen vil fremsætte dette lovforslag uden at drøfte det med os forinden. Vi var en meget aktiv del i de meget lange og tunge forhandlinger, der førte til et forlig om fondens oprettelse i 1992. Dengang afviste vi, at der skulle være en offentlig repræsentant i bestyrelsen, og selv om der godt nok har været folketingsvalg siden, føler vi dog, at dette her er meget tæt på at ligne noget, der kunne kaldes forligningsbrud.

Grundlæggende mener vi nemlig overhovedet ikke, at der er brug for, at Erhvervsministeriet er direkte repræsenteret i bestyrelsen – tværtimod er det ikke ønskeligt. Ministeriet skal

kontrollere, at fonden opfylder de retningslinjer, som den har at virke under, men ministeriet skal ikke også selv være udøvende og styrende over for erhvervslivet.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

To af punkterne i lovforslaget har vi ingen problemer med. Det drejer sig om udvidelsen af VækstFondens muligheder for at betjene flere sektorer; det er helt fint. Ligeledes synes jeg, det er helt fint, at der kommer en repræsentant for Erhvervsministeriet i bestyrelsen, således at ministeren får lidt mere tilsyn med, hvad der foregår.

Men den ændrede skattemæssige behandling må vi meget bestemt afvise. Tidligere var der meget god logik i det: Samtidig med at man havde fradrag for de udgifter, man havde, skulle fradragsene for den del af udgifterne, der blev betalt af det offentlige, selvfølgelig ophæves. Det er jo helt logisk. Til gengæld slap man så for at betale skat, hvis lånet lige pludselig blev konteret til et tilskud; og hvis man betalte pengene tilbage, havde man fradrag for det. Det var en fin profit.

Jeg ved godt, at der er mange, der har brokket sig, som nu foreslår at indføre dette her. Men der vil så ske det, at man f.eks. starter et projekt til 200.000 kr. Disse penge kan man så trække fra alle sammen enten ved at afskrive dem eller ved at trække dem fra direkte – også den del, der er betalt af det offentlige – og det er der mange der vil være glade for, det er da klart, for det giver dem en bedre likviditet. Men hvis det nu ikke lykkes og der ikke kommer noget ud af det – det sker altså en gang imellem – ja, så kommer Skatteministeriet lige pludselig og vil have pengene tilbage og vil have skat af det, og det bliver de ikke glade for.

Jeg kan godt love, at man vil få utrolig meget vrøvl med denne lov om nogle år, når det lige pludselig viser sig, at der er nogle projekter, der ikke lykkes. I en dårlig situation med dårlige, ikkelykkedes projekter er virksomhederne jo ikke særlig glade og har formodentlig ikke særlig god likviditet, og så kommer skattevæsenet gudhjælpemig og skal have penge af dem. Det er da en umulig løsning.

Jeg er godt klar over, at der har været problemer, fordi man har brugt vendingen »lån« og man ikke er vant til at betale skat af lån. Men så ville jeg foreslå, at man løste det problem på en meget enklere måde, nemlig ved at bruge vendingen »betinget tilbagebetalingspligtigt tilskud« i stedet for at tale om »betinget tilbage-

betalingspligtigt lån«. Så havde logikken været i orden, og folk havde forstået det, og det havde betydet lige præcis det samme. Det her giver bare problemer, og det kan vi ikke være med til. Men som sagt: De to første punkter er helt fine.

Annette Just (FP):

Nu har jeg været god ved ministeren hele dagen og sagt ja til næsten alt, hvad der er kommet, men nu må det være nok. Vi var imod VækstFonden, da den blev oprettet, og vi er stadig imod VækstFonden, og vi synes, at det er forkert at udvide den – også på den måde, som foreligger i dette lovforslag.

Jeg er helt med på, at vi samler en del af alle de forskellige tilskudsordninger sammen. Så langt kan jeg godt følge det – og det kunne jeg så tale positivt om, og det er da altid rart – men at køre det ind under VækstFonden og derved udvide det til hele servicesektoren, er en forkert linje at følge fra regeringens side. Det, der skal til, er jo at lette beskatningen af erhvervslivet, således at det har råd til selv at foretage de investeringer og selv at skabe den væksthjælp, som det ønsker.

Det er for os at se en helt forkert linje først at trække pengene væk fra erhvervslivet for derefter at give dem tilbage i tilskud. Det er den modsatte vej, vi skal: Erhvervslivet – det være sig servicesektoren eller industrien, eller hvad det nu er – skal have lov til at benytte pengene i det erhverv, hvor pengene i forvejen er tjent. Vi kan kun gå med til begrænsede tilskud, når der er tale om regulær forskning, men bestemt ikke, når vi kommer ud til de detaljereguleringer, som der er tale om her.

Bjørn Elmquist (RV):

Ja, så revnede ballonen, men det måtte jo også komme! Men Det Radikale Venstre støtter naturligvis det lovforslag, som vi selv har været med til at fremsætte.

Vi er i færd med at omprioritere og forenkle erhvervsfremmeordningerne i Danmark, og det synes vi er en god idé. Et første eksempel her for nylig var ophør af lånegarantiordningen, og så at sige i samme ånd har vi i hvert fald i vores parti set dette lovforslag, nemlig en omdannelse eller opshining af VækstFonden.

Vi synes, det er forsvarligt at inddrage servicesektoren, især fordi vi jo her ser en masse iværksættere, og fordi vi her ser en masse små nye virksomheder få mulighed for at vokse op. Og så tror vi det vil være en god idé at have de

muligheder, som lovforslaget kommer ind på, sådan at det ikke drejer sig om projekternes teknologiske nyhedsværdi – for det kan jo være svært at påvise dén i en servicesektor – men om at udvikle kompetence og at se på nyhedsværdien i den enkelte virksomhed. Det er jo netop dér, de, der skal innovere, og de, der skal holde gang i ungszkoven i dansk erhvervsliv, kommer, og de har jo ikke den store fordel af, at der er lave erhvervsskatter. De skal netop have en særlig tilskyndelse og en særlig væksttilførsel – derfor ordet VækstFond.

Skatteløsningen har vi jo opholdt os en del ved, og i mit parti vi er glade for, at skatteministeren nu mener sammen med erhvervsministeren at have fundet frem til en forsvarlig model.

Jeg er bange for, at den ordning, som SF's ordfører, hr. Kjeld Rahbæk Møller, var inde på, kunne komme i problemer, for så vidt angår de regler om statsstøtte, som vi har i det europæiske samarbejde. Så indtil videre må vi have tiltro til, at den løsning, som skatteministeren her har været med til at udarbejde, holder vand og er forsvarlig.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal lige sige til hr. Bjørn Elmquist, at mit forslag var at ændre betegnelsen for den eksisterende ordning uden overhovedet at foretage nogen substansændring.

O.k., jeg ved godt, de er pernittenegrinede dernede, og det er da også helt fint, men jeg tvivler på, at det ville give nogen form for problemer med Europa-Kommissionen.

Frank Aaen (EL):

Den sidste lille ting, der blev nævnt, vil vi da godt være med til at dyrke. Kan man snyde Unionen ved at ændre lidt på et par ord, så er vi da med på dét. Men ellers vil vi sige, at vi ikke er meget for lovforslaget. Vi er generelt skeptiske over for at give tilskud til udvikling af erhvervsvirksomheder, hvis formål alene er, som ordet siger, mere vækst, mere vækst, mere vækst: Bare det er noget nyt, så skal vi have det!

Vi ønsker, at skal der gives statslige midler, så skal de gives mere målrettet til en indsats, der gavner miljøet og beskæftigelsen, og derfor er vi meget skeptiske over for ændringerne i formålet med VækstFonden. De gør målsætningen endnu mere udflydende og gør det endnu mere vilkårligt, hvad det er, der gives støtte til. Og vi er direkte imod den foreslåede skattelettelse, der

dels betyder, at der vil blive tale om endnu mere udskudt skat, end der er i forvejen, og dels, at tabet jo vil blive større, hvis den pågældende virksomhed går ned. Vi er øvrigt helt enige i det problem, som hr. Kjeld Rahbæk Møller nævnte.

Hvis erhvervsministeren og regeringen mener, at der skal gives større støtte, end der i dag er mulighed for, må ministeren altså foreslå en forhøjelse af VækstFonden og de beløb, der kan støttes med, i stedet for at søge omvejen ad skattelovgivningen. Vi er altså generelt imod.

Skatteministeren (Carsten Koch):

De just fremsatte bemærkninger fra SF og fra Enhedslisten giver mig anledning til kort at kommentere den skattemæssige side af sagen.

Pointen er, at man giver støtten en anden profil end den, den havde før. Før var det sådan, at det blev opfattet som direkte støtte, og den var man selvfølgelig skattepligtig af. Det, man nu gør, er, at man ændrer profilen, så det får en effekt, fuldstændig som om det var et lån.

Så kan man sige, at der måske er en mindre sandsynlighed for, at det bliver indfriet, og så er der altså et problem med at få inddrevet midlerne; det er rigtigt. Men til gengæld justeres statsstøtteelementet også. Det statsstøtteelement, der ligger i det, bliver justeret i overensstemmelse med, at det skal notificeres for EU, og der er så et loft over det, og det bliver der altså taget hensyn til ved den endelige notifikation. Og de beregninger, der er i gang i øjeblikket i Skatteministeriet og i Erhvervsministeriet, har netop til hensigt til at finde frem til det støtteniveau, som er i overensstemmelse med EU's regler. Så det er ikke en gavebod; det er en ændring af profilen på den tildelte støtte.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg vil gerne sige tak for den støtte, der var – jeg fandt dog noget støtte rundt omkring! Lad mig temavis komme ind på, hvad ordførerne lidt på kryds og tværs har taget op. Først det mindste i omfang, som vel egentlig er spørgsmålet om, hvorvidt Erhvervsministeriet nu skulle have et medlem i bestyrelsen for VækstFonden. Må jeg godt lige gøre opmærksom på, at Erhvervsministeriet i dag har – og det er såmænd ikke noget, jeg har indført – et medlem i Erhvervsudviklingsrådet, et medlem i Eksportfremmerådet og et medlem i Bevillingsudvalget med præcis de samme beføjelser, som der nu foreslås for VækstFonden.

Det vil sige, at det pågældende medlem, som i dette tilfælde udgør én ud af ni i bestyrelsen, i helt principielle sager kan forelægge en sag for ministeren til endelig afgørelse, som skrevet står. Så vidt jeg har fået at vide, har den call in-bestemmelse – som det vist hedder med et fint ord – aldrig nogen sinde været anvendt nogen af de andre steder, og jeg har ikke nogen som helst vision om, hvornår den skulle anvendes her. Jeg vil bare sige, at det for det første er begrundet i den analoge behandling, vi så giver de forskellige organer. For det andet er det et spørgsmål om, at VækstFonden nu i et eller andet omfang bliver stedet, hvor man skal henvende sig – det var flere inde på, og det skal jeg også komme tilbage til – men da vi stadig væk har erhvervsfremmeordninger og erhvervsstøtteordninger kørende, er det ikke helt urimeligt, at man sikrer en eller anden form for koordination mellem de forskellige kasser. Det mener jeg faktisk er i alles interesse. Det er i øvrigt også fremhævet i høringssvarene fra nogle af erhvervsorganisationerne, hvilket man kan forvise sig om under udvalgsbehandlingen.

I forbindelse med det sidste argument vil jeg sige, at vi altså her taler om 2 mia. kr. i offentlige penge, som er stillet til rådighed, og jeg er fuldstændig enig med de ordførere, der sagde søde og pæne ord om Vækstfondens ledelse, og som sagde, at det kører så fint – det hører jeg også ude omkring, og der er ikke gran af kritik af ledelsen af VækstFonden i dette her – men det er 2 mia. kr., som med det afkast, det nu giver, gives ud og gør stor gavn rundt omkring. Er det fuldstændig urimeligt, at der sidder ét medlem fra det pågældende ministerium ud af en bestyrelse på ni, hvor resten er erhvervsfolk? Det mener jeg faktisk ikke det er. Men lad os da tage drøftelsen. Jeg ville bare nævne disse tre argumenter for, at vi har gjort det. Det er et fuldstændig pragmatisk forslag, en analogisering.

Til det argument, som fru Pernille Sams kom med, om, at jeg nu skulle påtage mig at administrere alle sagerne, vil jeg i øvrigt sige – ifølge forretningsordenen må man sikkert ikke sige noget i retning af Vorherre bevares – at det bestemt ikke er hensigten; det kan jeg forsikre fru Pernille Sams om. Vi har såmænd rigelig administration i Erhvervsministeriet.

Så vil jeg godt sige noget om forholdet mellem VækstFonden og de øvrige erhvervsstøtteordninger, som jo også flere ordførere, herunder fru Sonja Mikkelsen, var inde på:

Man kan ikke direkte sige, at vi nu har nedlagt 17 ordninger og stoppet dem i VækstFonden; det kan man ikke sige. Men man kan sige, at vi kører ad to parallelle spor. Som det ret præcist blev fremlagt her i salen for et år siden i regeringens erhvervspolitiske redegørelse, var det allerede dengang regeringens hensigt at nedtrappe antallet af direkte erhvervsstøtteordninger, hvor virksomhederne skal sidde og udfylde skemaer og sende dem af sted og finde ud af, hvad det overhovedet er for nogle, osv. osv. osv. Det skete i det første år, og det har så beløbet sig til, at vi har reduceret disse fra 40 til 17.

Men det betyder ikke, at der nu direkte er overflyttet 17 erhvervsordninger til VækstFonden; det er ikke rigtigt. F.eks. kan jeg nævne, at vi på eksportområdet havde fire-fem ordninger, som vi har lagt sammen til én, så man har ét sted at henvende sig, som fungerer som postkasse, og hvor man kan få et skema, osv. Det samme gælder for iværksættere. Og så har vi ladet nogle ordninger løbe ud. Når vi lod den ordning med initiativkautionen løbe ud og stoppede den, var det primært, fordi der var meget, meget lidt træk på den ordning. Der var altså meget få virksomheder, der brugte den ordning; men derfor kan man selvfølgelig ikke afvise, at der kan have været nogle af de virksomheder, som ville have kunnet bruge den ordning, som måske ikke kan komme ind under VækstFonden, men lad os drøfte det under udvalgsbehandlingen.

Jeg synes bare, vi også skal se dette i sammenhæng med, hvad der er af øvrige initiativer og muligheder for netop de små virksomheder, som vi alle er meget optaget af. Det drejer sig om nyudviklede selskaber, en styrkelse af det teknologiske servicesystem, bearbejdning af nye produktideer, iværksætterklippekort, en isbryderordning, og vi iværksætter nu noget, som disse virksomheder taler meget om, nemlig et kraftigt initiativ i retning af regelsanering og administrative lettelser for de mindre virksomheder. Endelig skal vi drøfte hele iværksætterpolitikken, om den overhovedet skal køres på denne måde.

Så der er masser af initiativer, der både fungerer i dag og skal bringes til at fungere bedre for de mindre virksomheder, og jeg synes, vi skal se de små virksomheders vilkår i et samlet lys: Hvad er der af muligheder for små virksomheder i dag, ikke kun i retning af støtteordninger, men også på andre måder, og hvilke

andre initiativer er der? Og det glæder jeg mig til at vi kan få belyst under udvalgsbehandlingen.

Med hensyn til hr. Svend Erik Hovmands spørgsmål om informationen om disse ordninger kunne jeg næsten svare, at bønnen er hørt. For det, som vi nu gør og allerede har sat i gang og oven i købet snart er færdige med fra Erhvervsministeriets side, er at prøve at lave en samlet publikation over alle ministeriers støtteordninger og erhvervsfremmeordninger, som bliver udgivet i en lille bog; og jeg hørte i går til min uendelige forundring, at den kun skulle fylde otte sider. Det synes jeg var meget opløftende!

Sammen med den bog udsendes der en diskette, som man så kan smække ind i computeren for at se, hvordan ansøgningsskemaet er, og man kan udfylde ansøgningsskemaet på computeren. I øvrigt prøver vi at lave ens ansøgningsskemaer, så man ikke skal 17 forskellige steder hen og have forskellige skemaer, og hvad ved jeg. For selvfølgelig kommer vi aldrig af med alle erhvervsfremmeordninger, og det skal vi heller ikke; det er ikke min målsætning. Men jeg kan da sige, at vi i Erhvervsministeriet allerede er i fuldt sving med at leve op til det, som vi i øvrigt har aftalt partierne imellem – også med Det Konservative Folkeparti i forbindelse med finanslovaftalen – om, at regeringen ønsker at gå videre med hensyn til at få neddrolet de direkte støtteordninger og gå over til rammebetænelser.

Det, jeg så vil sige til fru Pernille Sams, er, at den tredje grammofonplade – som fru Pernille Sams glemte – ud over servicesektoren og offentligt-privat samarbejde hedder rammebetænelser, rammebetænelser, rammebetænelser. I øvrigt vil jeg sige til fru Pernille Sams, at det slet ikke passer. Jeg kender godt den myte, at det eneste, der interesserer os i Erhvervsministeriet, er servicesektoren, og jeg hører den ustandselig, men det passer ikke.

Det, som vi har fremhævet – og jeg vil godt se det parti, der er uenig i dét; det er i hvert fald ikke Det Konservative Folkeparti, så vidt jeg ved – er, at der fremover er muligheder for at skabe beskæftigelse for en gruppe mennesker inden for servicesektoren, en gruppe mennesker, som ikke har den forfærdelig store uddannelse, og som også skal finde noget at rive i i dette samfund. Det har jeg aldrig hørt Det Konservative Folkeparti udtale sig imod.

Men at vi i Erhvervsministeriet ikke skulle være fuldstændig klar over, hvad det er, dette land lever af: de vareproducerende erhverv, hvad enten det er skibsfarten, eller det er fødevarerindustrien, eller det er medicinalindustrien, eller hvad det nu er! Vi kan det på fingrene. Vi udgiver den ene ressourceanalyse efter den anden, og der er mange grammofonplader i dem, kan jeg garantere for, og CD'er og alt muligt andet – for nu at være dum og ikke særlig morsom.

Nå, vi skal videre! Jeg beklager det selvfølgelig, hvis jeg har forpasset noget med hensyn til forhandlinger, inden dette lovforslag blev fremsat. Det vil jeg meget gerne råde bod på så hurtigt som overhovedet muligt; forligsbud er et ord, som jeg er meget, meget følsom over for, og jeg vil i hvert fald sige, at jeg meget gerne tager kontakt med alle partier, bestemt også Det Konservative Folkeparti, hvis ophavsret til VækstFonden – om jeg så må sige – jeg er klar over. Så lad os da sætte os ned og drøfte det videre ikke mindst selvfølgelig i Erhvervsudvalget, men også gerne i andre forsamlinger, hvordan vi kommer videre med dette her.

Der var jo ikke megen opbakning fra SF's side til den skattemæssige løsning. Jeg vil gerne sige, at når jeg i samarbejde med skatteministeren har prøvet at finde en anden ordning på dette her, er det, som hr. Kjeld Rahbæk Møller også sagde, fordi virksomhederne og brancheorganisationerne alle er kommet til mig og andre og har sagt: Hvorfor skal vi beskattes lige præcis på det tidspunkt, hvor vi har likviditetsbehovet? Når vi står og søger pengene og har brug for likviditeten, så kommer de fra skattevæsenet.

Derfor er det, som skatteministeren siger, et spørgsmål om at ændre profilen i dette her under iagttagelse af EU og alle de ting, vi selvfølgelig skal være påpasselige med.

Men jeg kan oplyse – også over for andre ordførere – at denne løsning er fundet i tæt samarbejde med erhvervsorganisationerne i Erhvervspolitisk Kontaktudvalg, hvor både skatteministeren og jeg havde et, synes jeg, frugtbart og konstruktivt møde med næsten alle de organisationer, man kan tænke sig.

Fremskridtspartiet har altid være imod VækstFonden, og det får jeg nok svært ved at flytte ret meget, kunne jeg høre på det hele; men igen vil jeg understrege, at der ikke er tale om at flytte alle ordninger ind under VækstFonden. Det er spørgsmålet om, at vi simpelt hen reducerer antallet af ordninger dels ved at lade nogle

drosle ud, dels ved at fjerne nogle og dels ved at slå dem sammen, men hele formålet er at gøre dette system meget mere overskueligt, og – kan jeg sige til hr. Svend Erik Hovmand – det, der så er tilbage, prøver vi virkelig at samordne i den forstand, at man ikke har 17.000 forskellige skemaer og betingelser, og hvad ved jeg. Det tager noget tid på tværs af ministerier – det skal jeg være den første til at erkende – men bestræbelseren er i gang, og processen er godt i gang.

Hr. Bjørn Elmquist talte om, at det er vigtigt at gå væk fra den rent teknologiske nyhedsværdi, og det er jeg meget enig i. Jeg synes snart ikke, man kan slå en avis op, uden at en eller anden ping, forsker, eller hvad ved jeg, fra erhvervsforskningen siger, at det i allerhøjeste grad er de menneskelige ressourcer i en virksomhed, som man nu skal lægge vægt på. Og det er jo ikke et spørgsmål om kompetenceudvikling og alle de dyre ord, som det kaldes, men simpelt hen om at få nogle velfungerende, dygtige, kreative medarbejdere, der tør tage ansvar og vil tænke højt osv.

Det er ikke bare inden for servicesektoren, men hele vejen rundt noget, som jeg selv tror på at vi kan leve af i Danmark. Jeg tror, vi er gode til det dér – improvisationerne og det kreative. Ny teknologi kan vi være vakse til – det er de også mange andre steder – men jeg tror, vi har en force her. Derfor er det vigtigt på tværs af erhvervene, service såvel som vareproducerende erhverv, at lægge vægt på, at hvor en virksomhed kan tænke i noget medarbejderudvikling osv., skal det også have en chance, for det kan såmænd være lige så mange eksportordrer værd til sin tid som noget teknologisk nyhedsværdi.

Enhedslisten brød sig ikke så meget om forslaget, men det ved jeg ikke rigtig hvad jeg skal gøre ved.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg er enig med ministeren i, at vi skal have den overskuelighed, man opnår ved dette her; den er et absolut gode.

Jeg kunne ikke rigtig forstå, hvordan ministeren bar sig ad med at udvide bestyrelsesantallet fra 7 til 9 lige pludselig, for jeg mener kun, som jeg har læst det, at der er 7, men det bliver ministerens argument jo i virkeligheden kun bedre af.

Det argument, ministeren bruger, nemlig at 2 mia. kr. kræver kontrol, er vi fuldstændig enige

i, men vi mener, at det offentlige skal styre og kontrollere, og vi mener, at når det offentlige involveres i det udførende arbejde, kan de naturligvis ikke udføre den samme troværdige kontrol, som når de ikke har været med til at bestemme det, der foregik.

Det er klart, at man bliver bundet af de beslutninger, der er taget, på en helt anden måde, og normalt ville det være rigeligt, at formanden koordinerede med ejeren af en kapital, og at man ikke nødvendigvis havde siddende specielle overmedlemmer, der var over formanden med hensyn til referenceting og under formanden i bestyrelsen og sådan noget. Så må han gøres til formand, og så må han være formand og gå ud og ordne det her, for det er jo helt forkert at negligere den siddende bestyrelse.

Jeg ville ikke have spor problemer med i et sådant lovforslag at bemyndige den i øjeblikket siddende minister til både at koordinere og styre VækstFonden; det er min personlige holdning. Men ministeren siger klart, at det ikke bliver anvendt politisk i dag nogen steder, og at det ikke er meningen. Så siger jeg til mig selv: Hvorfor skal det så laves?

Dertil kommer min anden pointe: Det kan anvendes politisk, hvis der på et tidspunkt sidder en minister, der vil anvende det politisk. Det, man laver love til, er jo fremtiden, ikke til den øjeblikkelige minister.

Vores store aggression mod dette her skyldes, at det saboterer ansvarligheden ved, at man bliver involveret i udførelsen, og så skal det holde længere end lige i dag og i morgen.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg vil gerne sige ministeren tak for udførlige svar på flere af de spørgsmål, som jeg rejste i min ordførertale.

Hvad angår Erhvervsministeriets repræsentant i bestyrelsen, var der nogle spørgsmål, der stod tilbage for mig. Der har hele tiden været tale om en kapital på 2 mia. kr. Det ændres der jo ikke på. Det var der også, da fonden blev oprettet, og det var også det, der var basis for det forlig, som vi var flere partier der efter lange og seje tovtrækkerier indgik om dette her.

Der har altså hele tiden været tale om 2 mia. kr., uden at ministeren skulle være med til at administrere det, og det synes jeg rejser det helt naturlige spørgsmål, hvad der er årsagen til, at det nu pludselig skal ændres, således at ministeriet skal sidde med ved bordet. Det kan ikke

være de to milliarder kroner, for de har været der hele tiden; altså må der være noget andet, som er årsag til det. Nu har ministeren heldigvis her sagt, at det heller ikke er bestyrelsen, der ikke har udført sine opgaver ordentligt, tværtimod, og derfor må der være noget andet, der gør, at det lige pludselig er nødvendigt at sætte en repræsentant for Erhvervsministeriet i denne bestyrelse, og det synes jeg ministeren skylder Folketinget at redegøre for årsagen til.

Derudover vil jeg bare sige tak for ministerens erkendelse af, at der måske nok var tale om et forlig, og at det måske nok havde været godt med en snak om tingene, inden dette forslag blev fremsat. Jeg kan tilføje, at vi ser frem til den åbning, som erhvervsministeren her gav os. Når det nu ikke blev før lovforslagets fremsættelse, håber vi da i hvert fald at komme i forhandling med ministeren her efterfølgende - ikke bare i form af udvalgsarbejde, men i en forhandling, som det kræves, når der er tale om et forlig.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Ministeren sagde, at hun var blevet opsøgt af mange erhvervsinstitutioner og virksomheder, der ikke kunne forstå, at de skulle betale skat på det tidspunkt, hvor de ikke havde gang i udviklingen. Jeg tvivler ikke et øjeblik på, at ministeren har haft mange af den slags besøg. Jeg forstår på det hele, at ministeren ikke har fundet på at komme med det helt logiske svar, nemlig at de jo aldrig har betalt skat, fordi det modsvares fuldt ud af tilsvarende fradrag.

Men jeg vil gerne stille ministeren det spørgsmål: Hvordan vil ministeren reagere, når hun nu om nogle år bliver opsøgt af virksomheder, der siger: Det kan ikke passe! Nu har vi gennemført et udviklingsprojekt. Det lykkedes desværre ikke - det kan ske - vi er blevet svækket, og så kommer skattevæsenet som direkte følge af det mislykkede projekt og vil have skat. Det kan da ikke passe, at vi skal betale ekstra skat i en svækket situation. Hvordan vil ministeren så reagere?

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Man kan jo altid gå ind i en teoretisk overvejelse, som hr. Kjeld Rahbæk Møller er i gang med, der går ud på, at virksomhederne måske til den tid vil nægte at betale skatten, og så får vi måske stigende skattegæld til det offentlige. Men en gang imellem må vi altså også satse lidt for at

udvikle og hjælpe erhvervslivet på vej her i landet. Så jeg synes ikke, at den nye skatteordning skal skræmme SF væk fra at være med til et bredt flertal om den nye indretning af VækstFonden.

Men jeg vil gerne vende tilbage til det spørgsmål, som jeg rejste i mit første indlæg. Erhvervsministeren kom i sine udmærkede svar ind på en række af de støtteordninger, som fortsat er til rådighed for virksomhederne; men der er noget, jeg gerne vil have nærmere præciseret.

Mit spørgsmål gik i al enkelthed ud på, om ministeren kunne finde en løsning for de virksomheder, som indtil 1. januar havde mulighed for at benytte sig af initiativkaution, og som ikke er iværksættervirksomheder, men som i den øjeblikkelige markedssituation måske har mulighed for at udvikle sig ekstra, men ikke kan få finansieret deres projekter, fordi der er en vis form for risiko i det, som man ikke kan få bankerne til at medvirke til, uden at der ligger en anden form for garanti bag. Jeg vil blot spørge erhvervsministeren, om hun er indstillet på, at vi under udvalgsarbejdet kan finde en løsning for den type af virksomheder, som jeg her peger på.

Afslutningsvis vil jeg gerne her i min korte bemærkning understrege, at der ikke er tale om forligsstof i denne sammenhæng. Der er ikke et enkelt parti eller flere partier i Folketinget, som har en speciel vetoret over for indretningen af denne lovgivning. Men fra Socialdemokratiets side ser vi gerne, at så mange som muligt af Folketingets partier deltager i en fælles løsning og vedtagelse af dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Det er en lille bemærkning til fru Sonja Mikkelsen. Når man nu i fællesskab arbejder for en sag og overgiver sig og bøjer sig mod hinanden og møder hinanden i en sag som VækstFonden, hvorefter den ene af de medvirkende parter ændrer fonden bagefter uden at tale med de andre, vil jeg gerne sige, at det i hvert fald ikke ville se så pænt ud. Jeg ved ikke, hvilke ord man vil bruge, men det ligner et forligsbrud, ikke? Så langt vil jeg gerne gå med ordene.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Kai Dige Bach, at det jo netop er under førstebehandlingen, vi taler sammen om tingene og forsøger at finde frem til

en fælles forståelse, og der er da ikke besluttet noget på forhånd af den grund.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Det kan jeg helt tilslutte mig. Forligsbrud eller ej, forlig eller ej, det skal jeg ikke blande mig i – det er før min tid. Bare ordet »forligsbrud« får det til at løbe koldt ned ad ryggen på mig. Så det ønsker jeg i hvert fald ikke at bidrage til. Men om det nu er det eller ej, er jeg fuldstændig enig med fru Sonja Mikkelsens betoning af, at vi har en mindretalsregering, der fremsætter nogle lovforslag. Jeg ville gerne have haft tid til at drøfte dette her med fru Pernille Sams, og jeg burde måske have været opmærksom på de specielle aktier, der er fra konservativ side i sagen. Men sket er sket, så lad os nu samle det op under udvalgsbehandlingen og i det forløb, vi i øvrigt skal have i de kommende måneder.

Jeg tror ikke, der er nogen herinde, der ikke betragter hr. Kai Dige Bach som noget af det mest jordbundne og fornuftige. Vi kan være uenige om mange ting, men hr. Kai Dige Bach plejer ikke at svinge sig op til noget mytologisk eller mytisk eller mystisk. Jeg forstår ganske enkelt ikke, at det skal være så utrolig suspekt – jeg ved godt, at Dansk Industri synes det, men det er der til gengæld 2-3 andre erhvervsorganisationer der bestemt ikke synes – at Erhvervsministeriet har én repræsentant i denne bestyrelse – jeg fik ikke slået efter, om det var 7 eller 9. Jeg mente, det var 9, men lad det ikke komme an på det, det finder vi nok ud af – men altså at vi har en enkelt repræsentant, der i helt specielle, principielle sager kan forelægge det for Erhvervsministeriet. Der er ikke tale om, som fru Pernille Sams bliver ved med at sige, at jeg eller den siddende minister skal sidde og administrere.

Men lad os nu diskutere det videre. Der er lige præcis de argumenter fra min side for det, som jeg har redegjort for i dag, absolut ikke andre. Der er de tre, som jeg har sagt: Et forsøg på at koordinere lidt med de andre erhvervsfremmeordninger, så man ikke risikerer, at én partner i et projekt går i VækstFonden og får ja, mens de to andre partnere i samme projekt får nej. Det ville være en dårlig idé. Hvis det ikke spiller ordentligt sammen, skal vi nok få noget at høre fra erhvervslivet om manglende koordinering, og hvad der i øvrigt er af muligheder. Det er det ene.

Det andet er analogiseringen til alle andre organer, vi har. Og det er som sagt ikke mig, der

har sat ministerierepræsentanter ind dér. De har været der hele tiden, og det skulle ikke undre mig, om det var den konservative industriminister, der havde gjort det. Det ved jeg ikke, men lad os da undersøge, hvad begrundelsen har været for det dengang.

I øvrigt vil jeg bare sige, at med én repræsentant ud af 7 eller 9 er der altså ikke tale om, at vi skal sidde og lave erhvervs politik og styre det hele og alt det dér, som jeg udmærket kan høre ligger i det. Det ville være en fuldstændig umulighed, og jeg synes, vi skal se på formuleringen i disse helt specielle tilfælde, og se, hvordan vi kan få afgrænset det, så der ikke bliver tale om det, som nogle ordførere gerne vil høre for sig, men som jeg totalt vil afvise.

Hr. Rahbæk Møller spørger mig, hvad jeg vil stille op, når de nu kommer om 2-3 år og jamrer over, at de nu skal til at betale på det tidspunkt, hvor noget er gået galt for dem, og hvor det er svært. Jeg kan godt sige, at svaret bliver ganske kort: I har selv bedt om det! – vil jeg sige. Det var en enig kreds af erhvervsorganisationer, som foretrak dette her, vel vidende at støttesatsen måske måtte gå lidt ned af hensyn til EU osv. Skatteministeren og jeg har diskuteret det med dem, har lyttet til dem og har efterkommet det ønske, der var. Det har regeringen ønsket at gøre. Det bliver mit svar, og jeg kan jo skrive brevene på forhånd, så de kan ligge til mine efterkommere: Husk lige at sige til dem, at de bad selv om det dengang!

Til fru Sonja Mikkelsen vil jeg bare sige, at det er rigtigt, at jeg gennemgik nogle af de ordninger, der fortsat er til rådighed for mindre virksomheder, men også nogle af de nye, der ligger for mindre virksomheder. Jeg synes, vi skal drøfte disse forhold for de mindre virksomheder i relation til initiativkaution, i relation til VækstFonden og, siger jeg bare, i relation til, hvad regeringen og andre regeringer i øvrigt har tilvejebragt for at dække de behov, som fru Sonja Mikkelsen nævnte. Det er bare den sammenhæng, jeg talte om, og det tager vi en god dialog om under udvalgsbehandlingen, håber jeg.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg er ked af, at ministeren ikke forstår mine betænkkeligheder. Det drejer sig ikke om at gøre noget i nogle enkelte tilfælde; det drejer sig om muligheden for at gøre det i alle tilfælde, når der kommer en anden minister eller en anden poli-

tisk holdning ind i den stol, og det er det, som vi har noget imod.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge meget forsigtigt: Hvorfor i alverden skulle ministeren ikke kunne tale med formanden for den bestyrelse, som hun selv har nedsat, ligesom man gør i alle andre bestyrelser, når der er noget, man vil? Jeg kan ganske simpelt ikke forstå, hvorfor der skal være et specialmedlem med frem og tilbage-returret.

Jeg synes også, det er en uheldig konstruktion. Det, at der er et medlem med særlige beføjelser, som skal hjem og spørge, ligner ikke noget i en ansvarlig bestyrelse. Det er en hybrid. Det er noget, der ikke kan bruges til noget som helst. Det er skruptosset. Folk, der sidder der, har et personligt ansvar og kan ikke lægge ansvaret fra sig hjemme på hylden i efter min mening lige meget hvilken ansvarlig bestyrelse, man sætter en person.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg forstår så udmærket dette, at man ønsker at vide, hvad sådan en bestemmelse, som vi nu vedtager eller ikke vedtager, kan bruges til i fremtiden. Det har jeg fuldstændig fattet.

Men hvorfor skal medlemmet sidde der? Mit hovedargument for, at medlemmet skal sidde der – og nu beder jeg hr. Kai Dige Bach om at acceptere, hvad der er mine argumenter, og ikke, hvad man kunne tro var mine argumenter, for sådan plejer vi dog at have det – er ikke at bruge call in-bestemmelsen, men at medlemmet kan være til hjælp i den daglige sagsbehandling. Man må forstå, at jeg ikke kan tale med formanden hver gang; det tror jeg også han ville have sig meget frabedt. Formålet er, at vedkommende i den daglige sagsbehandling i VækstFondens bestyrelse skal kunne sidde og prøve at skele lidt til koordineringen med de andre erhvervsfremmeordninger, der ligger i bevillingsudvalget og erhvervsfremmestyrelsen, og hvor de ellers ligger og – jeg var lige ved at sige, roder rundt henne, det gør de selvfølgelig ikke, der er orden i sagerne – men hvor de er.

Det er hovedformålet. Det er ikke hovedformålet at bruge en call in-bestemmelse. Nu kan jeg ikke huske på stående fod, hvor lang tid vi har haft de bestemmelser i bevillingsudvalg og den repræsentation osv., men der har garanteret siddet mange forskellige industriministre i den periode, og når ingen af dem har brugt den call in-bestemmelse, efter hvad jeg har fået oplyst, spørger jeg bare, hvem det er, der har så usand-

synlig politisk gustne overlæg, at de gerne vil sidde og styre VækstFonden.

Men lad os nu drøfte det under udvalgsbehandlingen og lad os prøve at komme til bunds i, hvilken gavn et sådant medlem kan gøre, og hvilken skade man kunne forestille sig et sådant medlem kunne gøre, for det er jo det, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Ja, vi skal jo nok slutte dette her, men jeg synes, det bliver værre af, at den pågældende skal følge med i den daglige sagsbehandling. Ministeren siger, at dengang der var endnu flere erhvervsstøtteordninger, end der nu skal være, fordi ministeren tager fat i det store problem, gik det udmærket, uden at man havde sådan én. Nu bliver der færre ordninger, og fordi det har fungeret helt uden problemer, vil man gerne have sådan én! Ministeren må undskylde, at det er mig uforståeligt, men jeg kan altså ikke forstå det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 125: Forslag til lov om ændring af lov om skibes sikkerhed m.v. og lov om beskyttelse af havmiljøet.

Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).
(FremSAT 18/1 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Poul Andersen (S):

Lovforslaget indeholder bl.a. en gennemførelse af et EF-direktiv, som betyder en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og bestemmelser om fritidsfartøjer. Der gives mulighed for fastsættelse af bestemmelser om fremstilling, mærkning og markedsføring af fritidsfartøjer, hvilket er til gavn for den almene sikkerhed inden for fritidssejladser. Forslaget vil også forbedre de danske producenters eksportmuligheder i EU, fordi de generelt lever op til minimumskravene.

Den anden del af lovforslaget giver Søfartsstyrelsen og energi- og miljøministeren hjemmel til at offentliggøre og videregive oplysninger om skibe, der er blevet tilbageholdt på grund af mangler, som er forbundet med fare for de ombordværendes sikkerhed, eller om tilbageholdte skibe, som medfører risiko for havmiljøet. Det er en god opfølgning på de tidligere debatter, vi har haft her i Folketinget, senest den 24. november 1994. Jeg hilser det derfor med tilfredshed.

Men i den forbindelse rejser der sig spørgsmålet om kriterierne for offentliggørelsen – jeg forventer ikke, at ministeren kan redegøre for kriterierne her i dag, men ellers vil jeg tage det op under udvalgsarbejdet – for offentliggørelsen er vigtig, idet den jo netop er tænkt som et præventivt middel til at øge skibenes miljøsikkerhed, ligesom offentliggørelsen kan kortlægge potentielle miljøskadelige skibe og useriøse redere.

Alt i alt finder vi i Socialdemokratiet, at forslaget er en god foreteelse, som øger sikkerheden til søs og beskytter havmiljøet mere. Derfor vil vi også medvirke til en hurtig udvalgsbehandling.

Svend Heiselberg (V):

Lovforslagets sigte er ifølge EU at stille en række krav til fremstilling og mærkning af fritidsfartøjer samt nogle komponenter, der bruges til fritidsfartøjer. Det kan selvfølgelig være meget godt. Nu er vi jo gode i Danmark til at lave eksempelvis fritidsfartøjer, og den ekspertise skulle vi nødigt sætte over styr ved, at vi nu skal pådattes en masse forskellige regler om mærkning.

Men fra Venstres side mener vi, der er mere positivt end negativt i disse bestemmelser, så dem kan vi støtte.